

Proč jsou součástí záchrannářských zkoušek dovednosti, překážky a speciální cviky?

Ve své podstatě jde o rozmanité cviky, které jsou sice z velké části naučené jako poslušnosti, ale navíc u jejich předvedení dochází k posouzení vyšší nervové soustavy psa. Pes nesmí mít reakci na hluky a střelbu, nesmí mít problém s nepříjemnými materiály, nesmí se bát překonávat překážky různého typu a v různé výšce.

Záchrannářský pes je předurčen pro nasazení v nepřístupném terénu s výkopy a skalisky, je rovněž cvičen pro vyhledání ve sklepech, na panelech, suti a jiném materiálu složitým na pohyb a stabilitu psa. Při vložení těchto disciplín do zkoušek, je možné odhalit nedostatky kvalitního psa, které by ho omezovaly při záchranných pracích. Takže psi, kteří nechtějí skákat do hloubek, bojí se nárazových zvuků, výšek nebo tmy, nemají bohužel v praxi uplatnění. Některé fobie jsou u psů vrozené, jiné mohou být částečně získané nebo mohou být psi pouze nejistí, protože se s podobnými nezvyklostmi nesetkali.

[cialis buy](#)

Při [výběru psa](#) pro záchranný výcvik, je kromě jeho povahy a čichových schopností, velice důležitá zvědavost a nebojácnost. Proto je nesmírně podstatná role chovatele, který v raném období štěněte a v období jeho vtiskávání zvyká štěně na různé materiály a zvuky.

Rovněž nový majitel musí štěně co nejdříve začít seznamovat s prostředím ve městě, v budovách, sklepech, se sutinami a přírodními terény s ostružiním či kopřivami.

V jednotlivých kapitolách se zaměříme na speciální cviky u vstupní zkoušky ZZZ, na překážky, hluky a podobně.